

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אורן	שם פרטי: גינה
-------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: קין		בלועזית KJON
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: גינה	בלועזית GINA	מין: נ / ז
עיר לידה: סרייבו	בלועזית	תאריך לידה: 22.03.1941
שם פרטי של האב: שלמה	שם פרטי ושם נעורים של האם: דבורה סלום	ארץ לידה: יוגוסלביה
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: סרייבו	בלועזית	ארץ המגורים: יוגוסלביה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה)	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): סרייבו, מוסטר, ספליט יוגוסלביה		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		
מקום השחרור:	תאריך השחרור: 07.05.1945	
במידה והיית במחנה עקורים, ציין את שמו		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? סרייבו
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עלייה: 27.12.1948	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): קפלוס

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

במרץ 1940 התחתנו הוריי ועברו להתגורר עם סבתי בסרייבו. משפחת אמי התגוררה בעיר מוסטר. בשנת 1941 נולדתי, בת יחידה להורי. אבי עבד כסגן מנהל בנק בעיר, היתה לו תרבות גרמנית, אביו של אבי הגיע מגרמניה לאוסטריה שם פגש את אמו והם התחתנו. אמי היתה תופרת כובעים, משפחתה התגוררה בעיר מוסטר, היו לה שני אחים ואחות אחת.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

עם פרוץ המלחמה, התגוררנו אצל סבתי. כשהתחילו הפעולות נגד היהודים הגיעו לבית סבתי האושטשים, יוגוסלבים ששיתפו פעולה עם הגרמנים, כשדפקו על הדלת פתח להם אבי. היה זה חבר של אבי מבית הספר, כשראה את אבי הוא לא ידע מה לעשות.

הוא אמר להם שאין לו ברירה והוא צריך לקחת אותם אבל מכיוון שהבית היה רשום על שם סבתי הוא הסכים לקחת רק אותה ולהורי הוא נתן ארכה של שעה לצאת מהבית בגלל שיש להם תינוקת.

הורי לקחו אותי ויצאו מהדירה בלי כלום. כבר לא ניתן היה לעבור מעיר לעיר, הם יצרו קשר עם אח של אמי והוא סידר להם תעודות מזויפות איתן יכלו לעבור למוסטר.

במוסטר נשארנו כמה חודשים ולאחר מכן עברנו לספליט. במשך כל הזמן לא היה לנו אוכל, סבלתי מתת תזונה ומפצעים בגופי.

כשהגענו לספליט הייתי כל כך רזה, נזירות שראו אותי נתנו לאמי חלב כדי שתשקה אותי.

אבי גויס לצבא יוגוסלביה. אמי עברה להתגורר עם חבר של אבי, אשתו נפטרה משחפת והוא ביקש שאמי תטפל בשתי בנותיו, היא לא יכולה היתה לקחת אותי איתה כי היו לי תלתלים וזה סימן שאני יהודייה. אמי עברה להתגורר אצל שמה לדנה קייץ, שם נוצרי. היה קשה מאוד למצוא משפחה שתסכים לקבל אותי, עד שהם מצאו משפחה שהסכימה בתנאי שיגזרו לי את התלתלים ושמשן מתחת למיטה.

אמי היתה מגיעה לבקר אותי מידי חודש, כעבור כמה זמן המשפחה לא רצתה אותי יותר. אמי לקחה אותי והסתובבנו ברחובות עד שהיא מצאה משפחה חדשה שתסכים לקבלני, אמי שילמה לה בתמורה כסף. הסתתרתי בביתם, כששמענו רעשים היה עליי להסתתר מתחת למיטה.

בשנת 1945 אמי קיבלה מכתב מאבי שאומר שהמצב נרגע, הוא הצליח לברוח לאיטליה וחינו לו שיגיע.

אני זוכרת שלא זיהיתי את אבי כשראיתי אותו, אמי הכינה אותי לפגישה עמו, היא אמרה לי שהוא לובש מדים אז כל חייל שהתקרב הייתי רצה אליו, בסופו של דבר כשזה היה באמת אבי לא רצתי לקראתו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עם תום המלחמה אבי חזר לעבוד בבנק. מכיוון שלא היתה לנו דירה נתנו לנו לגור בתוך הבנק בחדר קטן. אחותי הקטנה נולדה בתקופה זו.

כשהעלייה לארץ הפכה חוקית עלינו לארץ ישראל.

נא ספרי/י על חיירך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

ב 1948 עלינו לארץ והגענו לבאר יעקב. הורי עבדו בפרדסים בנס ציונה ובפתח תקווה. זאת היתה הפעם הראשונה שראיתי תפוזים.

לא היה חסר לנו כלום, היה לנו מספיק אוכל והחיים האירו לנו פנים.

אבי למד עברית ורצה להתחיל לעבוד במקצועו. העבירו אותנו לירושלים, שם למדנו באולפן "עציון" בשכונת בקע.

שוכנו בבניין בן שלוש קומות בשכונת בקע בעיר, שכנינו היו מרוקאים ואלג' יראים, היו להם מנהגים ומסורת שונים משלנו וגרנו בשכונת טובה, אפילו למדתי לדבר בשפה המרוקאית.

הורי רכשו דירה בשיכון רסקו, אמי עבדה כעוזרת בית ואבי עבד בסוכנות היהודית במחלקת הכספים.

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

אבי נפטר כעבור מספר שנים, אני סיימתי את לימודי בסמינר למורות בירושלים ואחותי היתה תלמידת תיכון. עם סיום שירותי הצבאי כמדריכת גדנ"ע, חזרתי הביתה לעזור בפרנסת המשפחה. עבדתי כמורה בבית שמש ולאחר מכן עברתי ללמד במעלה החמישה.

התחתנתי ועברתי להתגורר ברמת גן. יש לנו שני ילדים ושלושה נכדים.
לפני כמה שנים נסענו לטיול שורשים ביוגוסלביה עם כל המשפחה.

ראיון: גלית שטינמץ
רמת גן, יוני 2009

עריכה: עדי מלכא